

בג"ד ..... שבחו של מקום¹

אתה קדוש ⁵ ושマー קדוש "וְיַקְלֵנָה קָדוֹשׁ נִקְדָּשׁ נִקְדָּשׁ"	אתה גָּבוֹר... רָב לְהוֹשִׁיעַ ⁴ ... וּמְצִימָה יִשְׁעוֹת "וּלְזַהֲמָה נְלֻמָּד מִשְׁעָנוּ לְמַתִּים כְּמַמִּס"	"אבות" ... זכר חסרי אבות ומביא גואל מן אברהם³
---	--	---

צרבן של בריות¹

שבת יו"ט

==> **шибור מצבנו הרוחני - סילוק שורש כל הצרות** ==>

<small>[רצחה במנוחתני קדשו במצוותיך ותן חלקו בתורתך]</small>	אתה חונן... חננו מ אתך דעה - ידעת הבורא ית' בינה - סור מרע בינה (איוב כח כח) והשכל - לראות מעשה הש"ת נדעה ונינה יגיע קדש לנטרכנות לפי ט' - ליש"ל, כויה ג' יט	השיבו <small>שיושינו מהצהה הגדולה ביתה: ריחוק מהתורה, מעובות ד', וממנו ת' 7 שם הסיבות לשאר הצרות</small>	סליח... מהל' <small>סליחה = יתרו העונש (רמב"ן במדבר יד יז) גואלה משחת - תהילים קג⁶</small>
--	---	--	---

=> **шибור מצבנו הגשמי** =>

<small>שבענו מטויך ושמחנו ביושועך</small>	ברך עליינו <small>ותן ברכה .... ושבענו מטויך</small>	רפינו... הושיענו ורופא חולמים	ראה בענינו⁸ <small>9 "אתחלתא דגאולה" גואלה מן צרות</small>
---	--	--	---

צרבינו בעם ה' - בקשת מלבות שמים

<small>" "</small>	על הצדיקים... ועלינו יהמו רחמיך ותן שבר טוב לכל הבוטחים בשמיך ושם חלקו [עם הבוטחים] משען ומכתה <small>עי' ב"ז סי' קפ"ח שzo בקשה על מלכות שמים¹³</small>	השива שופטינו¹¹ <small>ישועה מעול וחמס וכו' ומתיר אסורים</small>	תקע בשופר <small>10 גואלה מן שעבוד המלכיות וקבוץ עם ה' עם ישראל</small>
--------------------	--	---	---

צרבינו לעבודת ה' בשלימות - ההשתוקקות לקרבת ה'

<small>טהר לבנו לעבדך באמת והנהילנו ... קדשך [וישמחו בך ישראל]</small>	שמע קולנו	את צמח דור <small>ישועה השלמה שאין אחריה נפילה 14</small>	ולירושלם <small>"יעשו לי מקדש ושכנית' בתוכם"</small>
--	------------------	---	--

שבחו של מקום¹ [והודאה²]

שלוי	מורדים הקל שועתו ועורתו סלה <small>ישועה מגשות הרוח ומכפפת טובה</small>	רצה <small>"אל מעלה אבותם ישובו, איז נחשבו 15 גואלים"</small>
-------------	---	---

"ה' אלקינו"

**השגהה פרטית
הטבתו ית'**

פקדנו לברכה
=שישגנו עליינו (רמב"ן במדבר)

• עוזר •

"מלך"¹⁶

ישועה

הושיענו ... לחים

-מושיע-

[לא מזכירים תואר]

גואלה

=שיקנו בחזרה (רמב"ן שמות ו)

זכרנו ... לטובה

- מנן -

9. רשיי מגילה דף יז: אתחלתא בגולה היא - ואף על גב דהאי גולה לאו גולה דגלה היא, אלא שיגאלנו מן הצורה הבאות עליינו תמיד, דהא ברכת קיבוץ ובנין ירושלים וצמה דוד יש לכל אחת ואחת ברכה לעצמה בלבד מגולה זו, אפילו הци, כיוון דשם גולה עלה קבועה בשבייעת:

10. כאשר תוקעים ביוכ' בשת הילול לשלווח עבדים אומרים מלכיות זכרונות ושוררות עיי' רמב"ם הל' שופר פ"ג ח'

11. סדר נזיקין נקרא בלשון תלמוד סדר ישותות להיות כלל עניינו להסידר העול והחמס מבין בני אדם בدني ממוני, נגיד מלשון יוקם משה ווישען, וכן בא להרחק בני האדם מהעבירות הגדלות בחטנותם עליהם דיניהם מתחקים על שרש מעשיהם ליטרם על רעתם הקדמה למסכת סנהדרין מהמאירי לשלם להם כפעלים"

12. בימי רבנן גמליאל רבו האפיקורוסין בישראל, והוא מצירט לישראל ומשיתין אותו לשוב מאחרי השם. וכיוון שהוא שזו גדולה מכל צרכי בני אדם, עמד הוא ובית דין והתיקן ברכחה אחת שתהייה בה שאלת מלפני השם לאבד האפיקורוסין וקבע אותה בתפלה כדי שתהייה עדוכה בפי הכל. רמב"ם פ"ב מתפללה א'

13. ב"י סי' קפח: ובשבילי הלקט (סי' קנד) כתוב ... פירוש הר"ר בנימין לפי שעריכים אנו להזכיר מלכות שמים וממלכות בית דוד ובית המקדש לפי שאזר"ל ביום שנחלה מלכות ב"ד כפרו בגין דברם: בהקב"ה והבית המקדש וממלכות בית דוד, ואין נגאלין עד שיתודו ויתבעו שלשתן וגם בתפילה מזכירין שלשתן: משען ומבטיח לצדיקים זו מלכות שמים בונה ירושלים זה בית המקדש מצמיח קדן ישועה וזה מלכות ב"ד.

14. על מה מתפללים, מה כדיוק מבקשים? עיי' היבר ברמ"ם פ' יא-יב מהל' מלכים בהוצ' הרוב שבתי פרנקל ובפ"ט מהל' תשובה הל' ב'

15. .... הגלות איננו נשלם עד יום שוכם אל מקומם ועל מעלה אבותם ישבו - וכשיצאו ממצרים ע"פ שיצאו מבה מבדים עדין יחושו גולים, כי היו בארץ לא להם נוכחים במדבר. וכשבאו אל הארץ סיני ועשו המשכן ושב הקב"ה והשרה שכינתו בינויים, אז שבו אל מעלה אבותם, שהיא סוד אלוק' עלי אלהים, והם הם המרכבה (ב"ר מז' ח), ואו נחשו גולים. ולכן נשלם הספר הזה בהשלימו עניין המשכן ובכיהות כבוד ה' מלא אותו תמיד" - רמב"ן הקדמה לספר שמות

16. תהילים ה: הקשيبة לקול שועי מלכי ואלקי כי אליך אתחפלל: "מלך, אתה מלך עלי ואני צועק אליך כמו שצועקים אל המלך" - רד"ק.

תהלים מד ה: אתה הוא מלכי אֱלֹקִים צוּה יְשׁוּעָת יַעֲקֹב:

תהלים עד יב: וְאֱלֹקִים מֶלֶכִים מֶלֶכִים פָּעֵל יְשׁוּעָת בְּקָרְבֵּן הָאָרֶץ:

ירושלמי מסכת ברכות פ"ב הלכה ד': ר' אחא בשם ר' יהושע בן לוי אף מי שהתקין את התפילה הזאת על הסדר התקינה: שלש ברכות ראשונות ושלש ברכות האחרונות שבחו של מקום, והאמצעיות צרכן של בריות -

חננו דעה חנתנו דעה רצה תשוביינו רצית השוביינו סלח לנו סלחת לנו גאלינו גאלתו רפה חליינו ריפוי חליינו ברך שנותינו בירכת שנותינו קבצינו קיבצינו שופטינו בצדך שפטנו בצד קוינו [זדים?] הכנעת קמינו [זדים?] הצדינו [זדים?] צדקינו [במשפט]

צדיקנו בנה ביתה ביתה שעתרתינו ורצינו בתוכו -

- לית צורכה דבנה ביתה ושמע עתרתינו ורצינו בתוכו, אלא כמה דאישטעי קרייא כן אשטעיא מתניתא, והבאותים אל הר קדשי ושימחותם בבתי תפילה עולתיים זבחיהם וזכחים לרוץן על מזבחיו.

1. ברכות דף לד. : א"ר חנינה, ראשונות דומה לעבד שמסדר שבה לפני רבו, אמצעיות דומה לעבד שמקש פרט מרבו, אחרונות דומה לעבד שקבל פרט מרבו ונפטר [= מבקש רשות ללבת] והולך לג.

2. רמב"ם הל' חפילה פרק א ב: אלא חיוב מצוה זו, כך הוא - שהיה אדם מתהן ומתפלל בכל יום, ומגיר שבחו של הקב"ה, ואח"כ שואל צרכיו שהוא צריך להם בקשה ובתחינה, ואחר כך נותן שבח והודיה לה' על הטובה שהשפיע לו, כל אחד לפי כוחו:

3. הוא ית' המקור שלא נפחר - אוור הרבה האלה היה דבר ה' אל אברים במלאה לאמר, אל תירא אברם אני מגן לך שכך הרבה מארך:

4. הוא ית' המקור שלא להתייחס - ויאמר אליו בן אדרם העצמות ה' אלה כל בית ישראל הנה אקרים יבשו עצמותינו וacerbת תקתו נגורנו לנו: לבן הגבא ואמרת אליכם מה אמר אבוי יורם הנה אי פתני את קברותיכם והעליתם אתכם מקרים עמי והבאתי אתכם אל ארמתם ישראל: (יזקאל פרק לו יא-יב ועיי"ש ברד"ק)

5. אתה קדוש: מלבי"ם ישעה לא א - כי שם קדוש ישראל נקרא בו הש"י מצד השגחה הפרטית והאותות והמופתים אשר יעשה לצורך ישראל שם כת יט - יש הבדל בין השם 'יקו"ק' שמורה על שהוא כורא העולם ומהנו בטבע, ובין קדוש ישראל' שמורה על השגחתו הפורטית ואותותיו ומופתיו. שם יחזקאל לח כג - והתגדלת והתקדשתי - יכירו שאין גדול ובעל הסבות מאתי, ושאני קדוש - מובדל מן הטבע ומתחנשא עליו באותות ומופתים

קדוש - הוא נעלם וקדוש ממחשובינו - רד"ק ישעה מ' כה

מצד מידות: "קדושים תהיו ... שייהי אדריך חפצנו להיטיב עם זולתנו, ליחיד ולרבינו בהוה ובכבודם הבודה כביכול... להיות פרוש מהשאיפה להיטיב עם עצמו..." הקדמה לס' שער יושר מהגר"ש שקאפ עיי"ש

6. תהילים קג: הַסְלֹא לְכָל עֻזְנֵי הָרְפָא לְכָל תְּהֻלָּאֵבִי [הם תחלואי הנפש, העונות - רד"ק וכן הוא במגילה יז]: הַגְּיָאֵל מְשֻׁחָת וְיַיִלִּי.... [דרפק מגיהנים חייכי - תרגום].

7. תהילים פ': ה' אלקים צבאות השיבנו הארץ פניר ונושעה

8. ספר הכוורי מאמר ג' יט: .... ולפי שי אפשר לאדם שלא חטא צrik הוא לבקש מילאה על החטא שחתא במחשבה ובמעשה היה הבקשה שכברוכת 'חנן ומרבה לסלח'. ונסמכה לבקשת זו בקשה על תולחת הסליחה והאות עליה והוא הגואלה מן העני בו אונו נתונים כיום ברכה הפותחת בראה נא בעניינו וריבקה ריבני' וחותמת בגואל